

Vec C-592/19

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

2. august 2019

Vnútroštátny súd:

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 05 de Barcelona

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

15. júl 2019

Žalobca:

SI

Žalovaný:

Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Predmet konania vo veci samej

Predmetom konania vo veci samej je zamietnutie žiadosti o priznanie postavenia osoby s dlhodobým pobytom štátnemu príslušníkovi tretej krajiny z dôvodu existencie záznamov v registri trestov.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Právnym základom návrhu na začatie prejudiciálneho konania je článok 267 ZFEÚ.

Cieľom návrhu na začatie prejudiciálneho konania je v podstate určiť, či je výklad vnútroštátnej právnej úpravy týkajúcej sa priznania postavenia osoby s dlhodobým pobytom, ktorý uskutočnil Tribunal Supremo (Najvyšší súd), a podľa ktorého predstavuje existencia záznamov v registri trestov dostatočný dôvod na nepriznanie tohto postavenia bez toho, aby bolo potrebné zohľadniť iné faktory, zlučiteľný so smernicou Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom, najmä s jej článkom 4 a článkom 6 ods. 1.

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 4 a článok 6 ods. 1 smernice 2003/109/ES vykladať v tom zmysle, že záznam v registri trestov akejkoľvek povahy je dostatočným dôvodom pre odmietnutie priznania postavenia osoby s dlhodobým pobytom, a to bez potreby zohľadniť dĺžku trvania pobytu a existenciu väzieb na krajinu pobytu?

Uvedené ustanovenia práva Únie

Ustanovenia práva Únie

Odôvodnenia 4, 6 a 8 a články 1, 4, 6, najmä odsek 1, a článok 7 smernice Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom (ďalej len „smernica 2003/109“).

Judikatúra Únie

Rozsudok z 26. apríla 2012, Komisia/Holandsko, C-508/10, EU:C:2012:243, body 65 a 75.

Rozsudok z 18. októbra 2012, Singh, C-502/10, EU:C:2012:636, body 44 a 45.

Uvedené ustanovenia vnútroštátneho práva

Ustanovenia vnútroštátneho práva

Článok 32, najmä ods. 1 a ods. 2, Ley Orgánica 4/2000 sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social (organický zákon 4/2000 o právach a slobodách cudzincov v Španielsku a ich spoločenskej integrácii) z 11. januára 2000 (ďalej len „LO 4/2000“).

Článok 148 ods. 1 a článok 149 ods. 2 písm. f) a ods. 3 Real Decreto 557/2011 por el que se aprueba Reglamento de la [LO 4/2000] (kráľovský dekrét č. 557/2011, ktorým sa schvaľuje vykonávacie nariadenie k organickému zákonu 4/2000 o právach a slobodách cudzincov v Španielsku a ich spoločenskej integrácii) z 20. apríla 2011, v znení organického zákona 2/2009 (ďalej len „RD 557/2011“).

Vnútroštátna judikatúra

Rozsudok Tribunal Supremo (Najvyšší súd) (STS) z 5. júla 2018 (1150/2018), podľa ktorého samotná existencia záznamu v registri trestov bez ďalšieho vedie k zamietnutiu žiadosti o priznanie postavenia osoby s dlhodobým pobytom.

Rozsudok Tribunal Constitucional (Ústavný súd) (STC) 201/2016 z 28. novembra 2016 (citovaný nepriamo vo vyššie uvedenom rozsudku Najvyššieho súdu), v ktorom sa analyzuje váha rôznych okolností v prípade vyhostenia z dôvodu spáchania trestného činu.

Stručné zhrnutie skutkových okolností a konania vo veci samej

- 1 Dňa 24. septembra 2017 SI, ktorý mal povolenie na pobyt a na vykonávanie zamestnania, požiadal o priznanie postavenia osoby s dlhodobým pobytom. SI má pracovnú zmluvu na uzavretú dobu neurčitú a je prihlásený do systému sociálneho poistenia, do ktorého prispieval počas troch rokov, štyroch mesiacov a dvanástich dní, ako vyplýva zo správy o zamestnaní z 3. januára 2018.
- 2 Dirección General de Policía (generálne policajné riaditeľstvo), ktoré vybavovalo túto žiadosť, vydalo negatívne stanovisko založené na to, že v roku 2013 bol SI zadržaný v Barcelone za falšovanie dokumentov, pričom, ďalej už neskúmalo, či uvedené zadržanie viedlo k prijatiu trestnoprávných opatrení. Z výpisu z centrálného registra trestov vyplýva, že SI bol rozsudkom zo 17. októbra 2016 odsúdený za falšovanie verejných listín na trest odňatia slobody v trvaní 11 mesiacov za skutky spáchané v roku 2011. Výkon trestu bol podmienene odložený na dva roky a skúšobná doba uplynula 17. októbra 2018.
- 3 Subdelegación del Gobierno en Barcelona (zastúpenie vlády v Barcelone, Španielsko) rozhodnutím z 30. októbra 2017 zamietlo žiadosť SI o priznanie postavenia osoby s dlhodobým pobytom opierajúc sa o predchádzajúce negatívne stanovisko polície a o záznam v registri trestov, ktorý môže predstavovať dôvod

pre odmietnutie podľa článku 57 ods. 2 LO 4/2000. SI podal proti uvedenému rozhodnutiu sťažnosť, ktorá bola zamietnutá rozhodnutím z 13. marca 2018.

- 4 SI napadol uvedené rozhodnutie správnu žalobou, ktorou sa začalo predmetné konanie.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 5 Vnútroštátny súd pred vynesením rozsudku vypočul vyjadrenia účastníkov k možnosti položiť Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku. Žalobca sa k tomu nevyjadril a odporca vyjadril s položením otázky nesúhlas s tým, že ide o „acte clair“.

Stručné zhrnutie dôvodov návrhu na začatie prejudiciálneho konania

PRÁVNA ÚPRAVA V ŠPANIELSKOM PRÁVE

- 6 Článok 32 LO 4/2000 stanovuje, že právo na dlhodobý pobyt majú osoby, ktoré mali prechodný pobyt v Španielsku počas nepretržitého obdobia piatich rokov a spĺňajú podmienky stanovené právnymi predpismi. Článok 149 ods. 2 písm. f) RD 557/2011 stanovuje, že k žiadosti o priznanie postavenia osoby s dlhodobým pobytom sa musí priložiť výpis z registra trestov, ktorý nesmie obsahovať odsúdenia za trestné činy stanovené v španielskom právom poriadku.

ROZPOR MEDZI JUDIKATÚROU A ROZSUDKOM TRIBUNAL SUPREMO (NAJVYŠŠÍ SÚD) Z 5. JÚLA 2018 (1150/2018)

- 7 Právna úprava uvedená v predchádzajúcich bodoch viedla k protichodným výkladom zo strany španielskych súdov. V zásade existovali tieto protichodné stanoviská: stanovisko automatickej povahy, ktoré spočívalo jednoducho v zamietnutí povolenia, ak existovali záznamy v registri trestov; druhé stanovisko založené na posúdení, ktoré zahŕňalo individuálne preskúmanie situácie dotknutej osoby, čo znamenalo posúdenie skutočností a odsúdení, ktoré sa jej týkali, s cieľom určiť, či predstavovali v čase získania povolenia skutočnú, existujúcu a dostatočne vážnu hrozbu pre základné záujmy spoločnosti; ďalšie stanovisko nepovažovalo za potrebné skúmať záznamy v registri trestov žiadateľov z dôvodu, že nešlo o požiadavku na povolenie k pobytu.
- 8 V rozsudku Tribunal Supremo (Najvyšší súd) 1150/2018 z 5. júla 2018 sa o tejto otázke rozhodlo a konštatovalo sa, že samotná existencia záznamu v registri trestov bez ďalšieho vedie k zamietnutiu žiadosti o priznanie postavenia osoby s dlhodobým pobytom.
- 9 Uvedený súd sa domnieval, že skutočnosť, že článok 149 ods. 2 písm. f) RD 557/2011 vyžaduje predloženie výpisu z registra trestov, v ktorom sa uvádzajú odsúdenia za trestné činy stanovené v španielskom právnom poriadku, stanovuje

požiadavku neexistencie záznamov v registri trestov. Uviedol, že je nelogické, aby sa na udelenie prechodného pobytu vyžadovala neexistencia záznamov v registri trestov a aby na získanie priaznivejšieho postavenia nebola táto požiadavka relevantná. Rovnako sa domnieval, že tento výklad nie je v rozpore so smernicou 2003/109 a dospel k záveru, že štátni príslušníci tretích krajín, ktorí si prajú získať a udržať právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom, nesmú predstavovať hrozbu pre verejný poriadok alebo bezpečnosť štátu, pričom ide o prípady, do ktorých možno zahrnúť existenciu záznamov v registroch trestov. Tento súd na základe judikatúry Tribunal Constitucional (Ústavný súd) a doslovného znenia ustanovení týkajúcich sa vyhostenia osôb s dlhodobým pobytom konštatoval, že hoci v prípade vyhostenia je potrebné posúdiť všetky okolnosti, takéto posúdenie nie je výslovne uvedené v prípade udelenia povolenia na dlhodobý pobyt a rozhodol, že je primerané vyžadovať prísnejšie požiadavky a podmienky potrebné na získanie právneho postavenia osoby s dlhodobým pobytom, než v prípade vyhostenia cudzinca, ktorý už toto postavenie získal.

ÚVAHY VNÚTROŠTÁTNEHO SÚDU

- 10 Vnútroštátny súd sa domnieva, že existuje zjavný rozpor medzi smernicou 2003/109 a španielskou právnou úpravou, ktorý sa prejavil vo výklade Tribunal Supremo (Najvyšší súd) vo vyššie uvedenom rozsudku 1150/2018.
- 11 Podľa vnútroštátneho súdu rozsudok Tribunal Supremo 1150/2018 priznáva posilnenú ochranu rezidentom s dlhodobým pobytom, ale nie žiadateľom o takýto pobyt, pričom ignoruje skutočnosť, že hlavným kritériom pre priznanie právneho postavenia osoby s dlhodobým pobytom má byť dĺžka pobytu, ako sa uvádza v odôvodnení 6 smernice 2003/19. Hoci článok 6 tejto smernice upravuje možnosť odmietnuť priznať toto postavenie z dôvodu verejného poriadku alebo bezpečnosti štátu, súčasne v tejto súvislosti uvádza, že členský štát posúdi závažnosť alebo druh trestného činu proti verejnému poriadku, alebo bezpečnosti štátu, alebo nebezpečenstvo, ktoré hrozí od príslušnej osoby, pričom sa primerane zohľadňuje dĺžka pobytu a existencia spojenia s krajinou pôvodu.
- 12 Výklad, ktorý uskutočnil Tribunal Supremo, sa odkláňa od kritéria dĺžky pobytu uvedeného v smernici a stanovuje kritérium pre vylúčenie: akýkoľvek záznam v registri trestov, či už za závažné, menej závažné alebo ľahké trestné činy, musí viesť k odmietnutiu žiadosti osoby s dlhodobým pobytom bez toho, aby sa skúmali zvyšné osobné okolnosti žiadateľa, ako to vyžaduje článok 6 ods. 1 druhý pododsek smernice 2003/109.
- 13 Preto sa vnútroštátny súd domnieva, že pokiaľ sa uplatní vnútroštátna právna úprava v spojení s výkladom uskutočneným v rozsudku Tribunal Supremo 1150/2018, nebude možné uskutočniť žiadne overenie osobnej situácie a pracovnej adaptácie žiadateľa, ani štádia, v ktorom sa nachádza výkon trestu (odložený alebo zaniknutý), ani spáchaný trestný čin, a ani iné okolnosti, pokiaľ záznam v registri trestov nie je vymazaný.